

Raoul Renier & Co.
az emberiség kezdeteiről a Délvidéken

Az amundozás apropójából merült fel a kérdés, hogy milyen régóta van jelen a Délvidéken az emberiség, és melyik volt az első városa. Ebben a kérdésben nagyjából sikerült közös megegyezésre jutnunk: a végeredményt ezennel megosztanám veletek.

„Ellenben Ordannál pl. ez szerepel a Summariumban: 'Ordant, a Délvidék legősibb emberlakta városát a P.e. III. évezredben alapították a széthulló Kyria menekültjei.' Nyilvánvalóan ezt lehet úgy is értelmezni, hogy [Ordan] a Délvidék legősibb ma is lakott városa, illetve a korábbi civilizációk nem voltak városalakók, de a P. e. III. évezredet megelőzően egyetlen forrás sem említi embereket a Délvidéken..." (XX)

„Tehát Ordan bőven lehetne az első város... de igazad van, mi a kránköves ménkőt csináltak 3 teljes évezreden át!? Persze lehet, hogy a pusztákon nyargalásztak, de ez olyan, mint amit tizenéves koromban írtam a saját világomhoz.” (NN)

Az argumentum e silentio nem érv: abból, hogy valamiről nem írnak, még nem következik, hogy nem is létezik. Ebben a vonatkozásban három tényezőt emelnék ki:

- a) A földi történelem tele van olyan kultúrákkal, amelyek évezredek át virágoztak városépítésre egyébként abszolúte alkalmas földrajzi környezetben, mégis nagyon jól megvoltak írásbeliség és urbánus civilizáció nélkül. Lásd Ausztráliát és a környező szigetvilágot, az észak-amerikai indiánokat, a kelet-afrikai marhatenyésztőket és még sorolhatnám rogyásig.
- b) Északon az emberek azért tudtak önálló magaskultúrát kialakítani, mert szűz terepen jártak, a kyrek érkezéséig nem volt érdemleges vetélytársuk. Délen viszont a negyed- és ötödkorban egy rakás inhumán civilizáció virágozott, egyszerűen nem hagytak teret a fiatal fajnak a kibontakozáshoz. Vö.: „Nyilván éltek emberek délen jóval Kyria bukása előtt is, de szerintem nekik nem sok babér teremhetett az amund-dzsenn-elf vígasság idején.” (XX)
- c) Attól, hogy a Délvidéken Ordan az emberek legősibb városa, még lakhattak korábban más városokban. Csak éppen ezek nem az ő városaik voltak, hanem az urbanizmusra hajlamos inhumán civilizációké, ahol az emberek a jogfosztott szolganép (vagy az igavonó barom, vagy a szemétdombokon tenyésző élősdí) szerepét töltötték be. Makákók például élnek az indiai metropoliszokban, ahogyan delfinek is Amerika nyugati partvidékén, és egyáltalán nem kizárt, hogy egyszer még civilizációhordozó faj lesz belőlük; de ettől még nem nevezhetjük Benáreszt a makákók vagy Los Angelest a delfinek városának.

„Vagy az amundok, elfek, dzsennek az embereket is irtották? Erről nincs info...” (NN)

Ne tévedjünk már az emberek és az ősfajok korabeli viszonyát illetően! Az ekkortájt virágzó elf-amund-dzsenn kultúrák nem háborúztak az emberekkel. Tenyésztették a háziállatokat, irtották a kártevőket, és vadgazdálkodást folytattak a peremterületeken. Az ürge biztos háborúnak érzi, ha kiöntik a lyukából, a földműves számára azonban ez csupán talajjavítás. És persze hogy nincs nyoma az írásbeliségben: mióta szokás krónikába foglalni a rutinjellegű környezetvédelmi munkálatokat?

Mindebből logikusan következik, hogy az emberi magaskultúrák felvirágzására délen csak az utolsó fajháborúkat követően kerülhetett sor, miután a régi inhumán uralkodónépek lekvárrá gyakták egymást. Természetesen ez esetben sem alapok nélkül: valamilyen mintára szükségük volt a saját civilizációk kiépítésére, ezt pedig nyilván bukott gazdáiktól kölcsönözték. Időrendileg – de konkrét dátumok nélkül – én így képzelem el a folyamatot:

a) Először az Ibara-vidéken zajlott le, ahol a dzsenn kultúra hosszú, csendes agóniában átment dzsadsad kultúrába. Hogy mégsem Abadanát vagy Abu Baldeket nevezzük délen az emberek első városának, annak roppant egyszerű magyarázata van: ezek eredetileg dzsenn városok voltak, és a változás lassú-látens jellegéből kifolyólag nem köthető konkrét történelmi dátumhoz, hogy mikor vált ténnyé az emberek dominanciája. A Vörös Félhold mecset felépítése pusztán szimbolikus esemény, ami a dzsenn vallásban beálló hangsúlyváltást jelezheti; például szükségét érezték, hogy nagy fene racionalitás ide vagy oda, nyomassanak egy kis ideológiai mételeyt az egyre sokasodó és egyre követelőzőbb szolganépek. (Azt az észvesztő baromságot, hogy a dzsennnek saját magukat tisztelték istenekként, kéretik fejlődéssel eltávolítani az irodalmi koncepciók közül.)

b) Utána jött Kie-Lyron és Ordan, ezeket ugye északi menekültek alapították, a kyr civilizációs hagyományok hordozói. A kettő között az a különbség, hogy Ordan eleve egy helyi humán népességgőcra épülhetett, amolyan kelta-gall jellegű barbár protovárosra, és az északról érkező civilizátorok többségükben a birodalmi kultúrában nevelkedett emberek voltak, tiszta vérű kyr nagyon kevés lehetett köztük. Kie-Lyron ezzel szemben kifejezetten kyr alapítású: a Hat Város népe mindmáig kyr származéknyelven beszél (lyronais), és etnikailag is közel áll a kyrekhez, ahogy azt a Herceg vagy Castor-Cham Cyrdrac példája mutatja. (Az Acél és oroszlánban, illetve az Árnyak könyvébe írt publikálatlan novellámban, ahol CCC. egy lar-dori akadémikus.) Ez azt jelenti, hogy Kie-Lyron alapítása akár meg is előzheti Ordanét, ellentmondás nem lesz belőle: hogy a hat kyr városban a természetes demográfiai folyamatok révén mikor kerül fölénybe az emberi elem, azt nem lehet konkrét évszámhoz rögzíteni.

c) Utoljára a kráni városokat venném, mert az még egy ilyen agresszív és alkalmazkodóképes fajnak is rengeteg idejébe kerül, hogy a gyepüvidékről beverekedje magát a Középső Tartományokba és ott önálló etnikai tömböket hozzon létre. Ebből persze az is következik, hogy Rah Gul és Snattha Bey alapítási dátuma vajmi kevés támpontot ad nekünk a démonikus őbirodalom datálására nézve. Megjegyezném továbbá, hogy mire ez bekövetkezett, a betelepülők őbirodalmi kultúrhagyatéka gyakorlatilag teljesen elenyészett: sokkal „tisztábban” maradt fenn a gyepüvidéki nomádok között. A kiemelkedés folyamatának elengedhetetlen feltétele, hogy az aspiráns kiszakadjon eredeti kulturális közegéből és azonosuljon a fajfüggetlen ranagolita értékrenddel; ezt egyének és közösségek vonatkozásában is többször ábrázoltam kráni témájú írásaimban. Ugyanezen okból a kráni humán népesség az emberi kultúra általános fejlődése szempontjából nézve teljesen irreleváns tényező.

És a mahrahadiknak minimum a negyedkortól voltak humán rabszolgaik.

Raoul Renier & Co.

Forrás: A Delta Vision kiadó honlapja, M.A.G.U.S.-kiadványok, 2008. április

<http://www.deltavision.hu/forum/viewforum.php?id=30>

Netes népszerűsítés és utánközlés: *Fantasycentrum*